

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.179/2020/4.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Osztovits András bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Kovács Attila Krisztián Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Kovács Attila Krisztián ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Szenthe Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Szenthe Zsolt ügyvéd

A per tárgya: üzleti titok megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Győri Ítéltábla, Gf.IV.20.192/2019/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Veszprémi Törvényszék, 5.G.40.048/2018/30/I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a perben nem álló U V I G Biztosító Zrt. (továbbiakban: Biztosító) vezérügynökeként 2009. szeptember 7-én határozatlan időre szóló alvállalkozói szerződést kötött az alperessel biztosításközvetítésre. A szerződés szerint az elektromos készülékeket forgalmazó alperes a szerződés mellékletében meghatározott biztosításokat közvetít és köt meg a szerződésben meghatározott feltételeknek megfelelően.
- [2] A szerződés 4.2. pontja alapján a felperes a szerződéses terméknek a végfelhasználók számára történő forgalmazása érdekében a szükséges iratokat és adott esetben a szoftvert az alperes rendelkezésére bocsátja és megad minden, a tevékenységéhez szükséges információt. A dokumentáció és a szoftver az alperes által csak a szerződés céljaira használható fel, az azok feletti szerzői jog a felperest illeti meg akkor is, ha azokat az alperessel közösen dolgozta ki. Az 5.1. pont alapján az alperes kötelezettsége volt, hogy kiskereskedelmi egységeiben a terméktájékoztatót és a biztosítási feltételeket jól látható helyen kifüggesse. Az 5.9. pont úgy rendelkezett, hogy az alperes a felperes és a Biztosító szellemi tulajdonát képező jogokat csak a szerződés keretein belül és csak a felperes rendelkezései szerint érvényesítheti. Nem érvényesíthet semmiféle oltalmi jogot, pl. nem jegyeztethet be, nem érvényesíthet olyan márkajogot, ami a felperes és/vagy a Biztosító szellemi tulajdonjogával megegyezik, vagy hasonló ahhoz.
- [3] A 10. pont a szerződés megszüntetése esetére tartalmazott rendelkezéseket, miszerint ez esetben az alperes felhagy minden, a szerződéses termékre vonatkozó közvetítői és szerződéskötési tevékenységével, és egyéb tevékenységet sem folytat a felperes és Biztosító társaság számára; azonnal felhagy a felperes és a Biztosító szellemi tulajdonát képező jogok, illetve a terméknév használatával a szerződés megszüntetése esetén, megszünteti a tárgyi szerződéses jogviszonyt. Saját költségén visszaadja a felperes részére az összes, a szerződés felbontásakor nála lévő, a felperes által rendelkezésére bocsátott dokumentációt, adatállományt, szoftvert, okiratokat, terméktájékoztatókat, stb.
- [4] A titoktartás címet viselő 12. pontjában a szerződéses partnerek vállalták, hogy nem közlik az üzleti titkokat más, a tevékenységük során megismert szerződéses partnerekkel, harmadik személyekkel. Ez akkor is érvényes, ha ezek az üzleti titkok már azért nem titkosak, mert az egyik szerződéses fél titoktartási kötelezettségének nem tett eleget. Elismerték, hogy a szerződés létrehozása és teljesítése keretében a másik féltől bizalmas és védett információkat kaptak, illetőleg kapnak. Ez elsősorban a jelen szerződésre, annak összes mellékletére, az értékesítési számokra és a pénzügyi és személyi adatokra vonatkozik. Kölcsonösen kötelezettséget vállaltak arra, hogy az ilyen jellegű információkat bizalmasan kezelik, harmadik személy számára nem teszik hozzáférhetővé, és kizárólag a jelen szerződés céljára használják. A szerződés D jelű mellékletét képezte a „Lebonyolítási alapelvek” elnevezésű okirat, amely egyebek mellett tartalmazta a biztosítási termékek értékesítésének leírását.
- [5] A felek szerződését 2013. január 1-jén újabb, biztosításközvetítés tárgyában létrejött alvállalkozói szerződés váltotta fel, amelynek releváns rendelkezései megegyeztek a korábbi alvállalkozói szerződés fentebb ismertetett szabályozásával.
- [6] A Biztosító és a felperes között a vezérügynöki jogviszony a Biztosító felmondása következtében 2017. december 31-én megszűnt. A felperes 2017. december 14-én egy másik biztosító társasággal kötött vezérügynöki szerződést, amelyben írtak szerint a „garancia termékbiztosítás és plusz védelmi termékbiztosítás” mint biztosítási termék nem szerepelt korábban e biztosító társaság kínálatában, valamennyi ezzel kapcsolatban tudomására jutott információ a felperes szellemi terméke.
- [7] Az alperes 2018. január 1-jén közvetlenül szerződött a Biztosítóval a korábban az alvállalkozói szerződés tárgyát képező biztosítási termékek értékesítésére.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] Felperes módosított keresetében - más jogcímek megjelölése mellett - a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 81. §-ára alapítottnan kérte, hogy a bíróság állapítsa meg az alperes jogsértését, valamint alkalmazza elsődlegesen az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Üzleti titok törvény) 7. § (1) bekezdésében, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:51. § (1) bekezdés a), b), d), e) pontjaiban meghatározott további jogkövetkezményeket.
- [9] Kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy kidolgozott egy olyan, üzleti titoknak, védett ismeretnek minősülő értékesítési megoldást, amellyel a piacon már meglévő kiterjesztett garancia biztosítási terméket könnyen eladhatóvá, egyszerűen regisztrálhatóvá és jelentősen jövedelmezőbbé tette a versenytársak termékénél, amely know-how szerint az alperes 2018 januárját követően is változatlan formában értékesíti a biztosítási terméket. A felperes „a kiterjesztett garancia egyedi folyamatleírását” a jelen perben történő felhasználás céljából a keresetlevele F/4. számú mellékletében rögzítette. Előadta, a peres felek együttműködése a Biztosító belépése előtt létrejött, a vezérigynöki szerződéses jogviszony létesítésére a Biztosítóval kizárólag a felperes által kidolgozott értékesítési rendszer gazdaságos és jogilag megfelelő működtetése érdekében került sor. A szerződés megszűnése után az alperes köteles lett volna felhagyni a termék értékesítésével.
- [10] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a perbeli biztosítási termék nem a felperes, hanem a Biztosító terméke. Vitatta, hogy a termék értékesítésének eljárása know-how-nak minősül, és azt is, hogy az a felperes szellemi terméke lenne. Előadta, ez az értékesítési módszer már a perbeli jogviszony létrejöttékor közkinccs volt, ilyen vagy hasonló értékesítési technikával ilyen vagy hasonló biztosítási terméket a piacon már forgalmaztak. Az üzleti titok körét, a know-how leírását a szerződés, illetve más dokumentum nem, illetve csak általánosságban tartalmazza. A felek közötti jogviszony annak lehetetlenülése miatt megszűnt. A felperes tartozik bizonyítani, hogy az alperes azt követően a termék értékesítéséhez a felperes tulajdonát képező szoftvert használja.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét - a Ptk. 2:47. §-a alapján elbírálva - ítéletével elutasította. Határozata indokolása szerint a felperes által alkalmazott értékesítési mechanizmus nem tekinthető üzleti titoknak, vagy azzal azonos védelem alá eső megoldásnak. A felperes személyhez fűződő jogai nem csorbultak, így az ilyen jellegű jogsértéshez kapcsolódó speciális szankciók iránti igény sem érvényesíthető. A felperes által know-how-nak minősített ismeret nem felelt meg a jogszabály által az oltalom érvényesíthetősége feltételül szabott kívánalmaknak, ezért nem volt jelentősége annak, hogy ténylegesen ki a jogosultja a perbeli ismereteknek.
- [12] A felperes által indítványozott tanúk meghallgatását az elsőfokú bíróság mellőzte, mert nem tekintette a kereset érdeme szempontjából jelentőséggel bírónak a velük igazolni kívánt azon részleteket, hogy miként alakultak a peres felek, valamint a felperes és a Biztosító közötti szerződéses kapcsolatok. A csatolt dokumentáció alapján az egyes szerződések konkrét tartalma megállapítható volt, a kereset szerinti adatok jogi minősítéséhez nem volt szükség sem tanúra, sem szakértőre.
- [13] A felperes fellebbezése folytán eljáró ítéltábla ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - részben módosított indokolással - helybenhagyta.
- [14] Az ítéltábla elsődlegesen rögzítette, a felperes által állított üzleti titok, know-how 2014. március 15-e előtt, a Ptk. hatályba lépését megelőzően keletkezett, ezért a védelem feltételeire az rPtk. 81. és 86. §-ai és a Polgári Törvénykönyv módosításáról és egységes szövegéről szóló 1977. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1978. évi 2. tvr. rendelkezései az irányadók. A

jogsértés jogkövetkezményeivel összefüggésben és a jogsérelem elbírálása kapcsán alkalmazandók csak a Ptk. szabályai a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptké.) 8. § (1) és (2) bekezdése alapján.

- [15] A jogerős ítéletben foglaltak szerint a biztosítási termék kapcsán az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt akként állást, hogy az üzleti titok sértés, a know-how sérelme nem állapítható meg. Maga a felperes is úgy nyilatkozott, a biztosítási termékkel kapcsolatban a jogosult személye egyértelműen nem határozható meg, erre figyelemmel a felperes anyagi jogi legitimációja saját pontosított nyilatkozata alapján sem igazolt. Ebből következően az eljárásban azt kellett érdemben vizsgálni, hogy az értékesítési mechanizmus képezheti-e üzleti titok, know-how tárgyat.
- [16] Az ítélet tábla az rPtk. 81. § (2) bekezdésére, illetve 86. § (3) bekezdésére utalással kifejtette, a know-how az üzleti titok speciális fajtája (BDT2010.2328.). Az üzleti titok - és így a know-how - védelmének megállapíthatóságához az rPtk. szabályozása alapján is szükséges volt, hogy a felek rögzítsék a titokban tartandó tények, adatok, megoldások körét és szabályozzák azt is, hogy a szerződéses partner a titok birtokában milyen magatartásoktól köteles tartózkodni.
- [17] Jelen perben az állapítható meg, hogy sem a felek szerződése, sem annak hivatkozott D jelű melléklete e feltételrendszernek nem felel meg, mert a titok tárgyat csak általánosságban határozzák meg. A mellékletben foglaltak - miszerint az eladott biztosítást a felperes rendszerében kell regisztrálni, ezzel jön létre az egyedi biztosítási kötvény, amelyet a folyamat végén az alperes a számlával együtt átad a végfelhasználónak, a biztosítási kötvényt a végfelhasználóval az alperes aláírhatja, így győződik meg arról, hogy a végfelhasználó a biztosítási feltételeket megértette és elfogadta - semmilyen speciális tartalmi elemet, önálló szervezési ismeretet nem tartalmaz. Ennek a folyamatnak az alkalmazását nemcsak az alperesi dolgozó látja át és ismeri fel, hanem nyilvánvalóan a végfelhasználó is. A keresetlevélhez F/4. alatt csatolt, a felperes saját előadása szerint is utólag készült „Kiterjesztett garancia egyedi folyamatleírás” irat több kitétele az önálló szellemi termékként értékelhető szoftverhez, valamint az ugyancsak önálló szellemi termékként értékelhető biztosítási termékhez kapcsolódik. A szoftverrel kapcsolatban szerzői jogot a felperes nem érvényesített, és egyértelmű előadást nem tett arra vonatkozóan, hogy a szoftver feletti szerzői jogok kit illetnek meg. Ennek azért tulajdonított az ítélet tábla jelentőséget, mert az üzleti titokkal való rendelkezési jogosultság vizsgálata nem választható el attól a kérdéstől, hogy szerzői jogi szempontból az üzleti titok kit illet meg. A szoftverre vonatkozóan a felperes nem tett olyan részletes előadást, amiből az azonosítható lenne, vagy lehetővé tenné annak vizsgálatát, hogy a szoftverben alkalmazott megoldás milyen, az általam körébe vonható üzleti titoknak minősülő ismeretet, vagy know-how-ként értékelhető szervezési, gazdasági megoldást tartalmaz. Az F/4. alatti iratban megjelenő mechanizmus valamennyi eleme közvetlen érzékelhető a végfelhasználó számára, így az az ügylet megkötésekor azonnal közkinccsé válik, ezért amennyiben az el is érné a know-how megállapíthatóságához szükséges szintet a szervezési ismeret terén, az 1978. évi 2. tvr. 4. § (1) bekezdéséből következően védelem a közkinccsé válás folytán nem illeti meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének helytadó döntés hozatalát kérte. Állította, a jogerős ítélet az rPtk. 81. § (2) bekezdésébe, az 1978. évi 2. tvr. 4. § (1) bekezdésébe, a Ptk. 2:47. §-ába, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 276. § (5) bekezdésébe és a Pp. 279. § (1) bekezdésébe ütközik.
- [19] Felperes előadta, az ítélet tábla a rendelkezésre álló adatokat egyoldalúan és hiányosan értékelve rögzítette a tényállást, a felajánlott bizonyítást egyik bíróság sem folytatta le, így nem is kaphattak objektív képet a felperes által kifejlesztett know-how üzleti jelentőségéről, annak rendelkezésére

bocsátása előtt az alperes által folytatott üzleti gyakorlatról, és arról a konkrét versenyelőnyről, amit ennek eredményeként az alperes a mai napig realizál. Azt, hogy a know-how a jogerős ítéletben sommásan rögzítetteknel részletesebb - a 2018. december 14-én benyújtott előkészítő iratban bemutatott - üzleti ismereteket takar, a tanúk meghallgatása alapján lehetett volna felderíteni.

- [20] A felperes idézte a hivatkozott előkészítő iratában is ismertetett, a know-how-ra vonatkozó tanulmányt, jogirodalmi álláspontot és kifejtette: A perbeli know-how a felperes által kidolgozott módon értékesített kiterjesztett garancia termék. Magában foglalja a felperes által kialakított kereskedelmi láncolatot, az általa kialakított tartalmú biztosítási kötvényt, a biztosítási termék árkategóriáinak kialakítását, a hozzá kapcsolódó nyilvántartási rendszer és szoftver alkalmazását, az alperes munkavállalóinak bérezésére és információkkal történő ellátására vonatkozó instrukciókat. Az lényeges, fontos és hasznos, mert ha a felperes által kialakított értékesítési mechanizmust kivonnák a rendszerből, az értékesítés meg sem közelítené a jelenlegi szintet. Az együttműködés kezdetén a felperes értékesítési módszere teljesen eredeti volt. Mind a 2009-ben, mind a 2013-ban megkötött szerződés 12. pontja tartalmazza az üzleti titok védelmére vonatkozó rendelkezést. A know-how átfogó leírását tartalmazzák az alvállalkozói szerződés 5.1., 5.9. és 12. pontjai, és a szerződés mellékletei. Az 5.9. pont utal a felperes szellemi tulajdonát képező jogokra, amely - más együttműködés hiányában - egyértelműen a kiterjesztett garancia értékesítésére kialakított know-how-ra vonatkozhat. Ezért téves a jogerős ítélet azon megállapítása, miszerint az 5.9. pont általánosságban beszél a felperes és a biztosító társaság szellemi tulajdonát képező jogokról, és nem írja körül, nem nevesíti azokat. Felperes hangsúlyozta, az alvállalkozói szerződés további pontjaiban (4., 10., 12. pontok) is szerepel a know-how leírása, így megvalósult a know-how-kénti minősítéshez szükséges azonosíthatóság és átfogó leírás követelménye is.
- [21] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem visszautasítását indítványozta annak elkésettségére hivatkozással, érdemi nyilatkozatában pedig a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kiemelte, a felperes megsértett jogszabályként nem hivatkozott az rPtk. 86. § (4) bekezdésére, így a know-how-ra történő tartalmi hivatkozásai érdemben nem vizsgálhatók. A megjelölt anyagi és eljárási szabálysértések megalapozatlanok.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A Kúria rögzíti, a felperes a felülvizsgálati kérelmét a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 97. §-ában megállapított határidőn belül nyújtotta be, erre tekintettel az nem késett el, nem volt ezért eljárásjogi akadálya az érdemi elbírálásának.
- [23] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [24] A felperes az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésként a bizonyítékok okszerűtlen értékelésével megállapított tényállásra és a bizonyítási indítványai megalapozatlan elutasítására hivatkozott.
- [25] A Pp. 279. § (1) bekezdése körében a Kúria rámutat, következetes gyakorlata szerint a mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott. A Pp. 406. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálata csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH1999. 44.). Ez a joggyakorlat a Pp. szabályozása mellett is irányadó, mivel a vonatkozó szabályozás tartalmilag e tekintetben nem változott. Az adott ügyben pedig a Kúria ilyen jogszabálysértést nem észlelt.
- [26] Mindkét fokú bíróság az okirati bizonyítékok értékelése alapján hozta meg a döntését. Az ítéletábról ennek keretében hangsúlyosan az alvállalkozói szerződés D mellékletét vizsgálta, mivel a felperes perfelvételi tárgyláson tett nyilatkozata értelmében ez tartalmazta azt a folyamatleírást, amely a

know-how-ot képezi. A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem vitatta a jogerős ítéletben kifejtett álláspontot, illetve azzal maga is egyetértett, miszerint az adott ügyben e körben a felülvizsgálati kérelemben sem vitatottan alkalmazandó rPtk. szabályozása alapján is szükséges volt, hogy a felek azonosítható módon rögzítsék, átfogóan írják le mind az üzleti titok, mind a know-how tárgyát képező tények, adatok, megoldások körét és szabályozzák azt is, hogy a szerződéses partner a titok birtokában milyen magatartásoktól köteles tartózkodni. Az ítélet tábla e melléklet tartalmának elemzésével, értékelésével indokolta azon megállapítását, miszerint a felek szerződése és annak hivatkozott melléklete a titok tárgyát csak általánosságban határozta meg. A felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélet fenti megállapítása iratellenességének alátámasztásaként előadott, nem a perfelvétel során hivatkozott melléklet tartalmára, hanem a szerződés egyes pontjaira hivatkozás alapján a Kúria nem látott lehetőséget a felülmérlegelésre, különös tekintettel arra is, hogy azok egy része (például a biztosítási feltételekre utaló 5.1. pont) illetve a felülvizsgálati kérelemben a know-how leírása nem kizárólag az értékesítésre, hanem magára a biztosítási termékre vonatkozik. A jogerős ítélet arra vonatkozó megállapításait ugyanakkor, hogy a biztosítási termék vonatkozásában a felperes perbeli legitimációja sem igazolt, a felülvizsgálati kérelem nem támadta.

- [27] Az ítélet tábla azon jogi álláspontjának helytállóságát, hogy a felperes által know-how-nak minősített ismeret nem felelt meg a jogszabály által az oltalom érvényesíthetősége feltételül szabott kívánalmaknak, az rPtk. 86. § (4) bekezdésének mint megsértett jogszabálynak a feltüntetése hiányában nem volt vizsgálható. A Kúria e körben utal arra, a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Ez az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekintett, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményben írtak értelmében azt jelenti, hogy a fenti jogszabályi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt konkrétan megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel.
- [28] A korábban kifejtettek szerint a felperes maga is egyetértett a jogerős ítélet megállapításával, hogy az ismereteknek, a tapasztalatoknak ahhoz, hogy védelemben részesüljenek valamilyen megoldásban testet kell ölteniük. Ebből viszont okszerűen következik, ha e feltételt az eljáró bíróságok a felek által rendelkezésre bocsátott okiratok alapján nem látták megállapíthatónak, alappal tekintettek minden további, a know-how tartalmára vonatkozó bizonyítás lefolytatását indokolatlannak. Ezért nem sértették meg a Pp. 276. § (5) bekezdésében írtakat.
- [29] Az ítélet tábla a döntését másodlagosan azzal is indokolta, ha a felperes által hivatkozott értékesítési mechanizmus el is érné a know-how megállapíthatóságához szükséges szintet a szervezeti ismeret terén, az 1978. évi 2. tvr. 4. § (1) bekezdéséből következően a védelem a közkinccsé válás folytán nem illeti meg. E rendelkezés értelmében ugyanis a személyeket a megkezdett, vagy tervbe vett hasznosítás esetén a közkinccsé válásig illeti meg a védelem.
- [30] A felperes ezt a megállapítást alapvetően arra hivatkozással tartotta megalapozatlannak, hogy a know-how valójában az eljáró bíróságok által figyelembe vett ismereteken kívül további speciális, üzleti ismereteket is magában foglal, ezt kívánta tanúkkal, illetve szakvéleménnyel bizonyítani. Felperes azt maga sem tette vitássá a felülvizsgálati kérelmében, ha értékesítési mechanizmus csak annyiból állna, amit az ítélet tábla a szerződés rendelkezései alapján megállapított, az ügylet megkötésekor azonnal közkinccsé válna. Mivel a jogerős döntés felülmérlegelésére, ennek

keretében a védett ismeret körébe tartozó további adatok, információk megállapítására a fentiekben írtak alapján nem kerülhetett sor, ezért az adott tényállás mellett az 1978. évi 2. tvr. 4. §-ának sérelme nem állapítható meg. A Kúria rámutat, az hogy az értékesítés adott folyamata közkinccsé vált-e, a felperes által állított jogsértés időpontjában (2018 januárjában, illetve azt követően), és nem a felek együttműködésének megkezdésekor kell vizsgálni.

- [31] Felperes további megsértett anyagi jogszabályként egyrészt a Ptk. 2:47. §-át, másrészt az üzleti titokra vonatkozó rPtk. 81. § (1) bekezdését jelölte meg. A Ptk. 2:47. §-át az ítélet tábla nem alkalmazta, és a felperes nem tette vitássá a jogerős ítélet azon megállapítását, miszerint a felperes által állított jogsértés alapján a védelem feltételeire az rPtk. szabályai vonatkoznak. Ezért a Ptk. hivatkozott rendelkezése megsértésének vizsgálata nem volt lehetséges. A Kúria nem találta alaposnak az rPtk. 81. § (2) bekezdésének megsértésére való hivatkozást sem. A felperes felülvizsgálati kérelme az üzleti titoksértéssel kapcsolatos érvelést nem tartalmaz, az abban foglaltak szerint az értékesítés mechanizmusa know-how-nak minősül. A felperes a felülvizsgálati kérelmében továbbá nem fejtette ki, hogy a jogerős ítélet ezen rendelkezést mennyiben, milyen okból sérti.
- [32] A Kúria mindezekre tekintettel a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős határozatot hatályában fenntartotta.
- [33] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a Kúria a Pp. 81. §-a alapján kötelezte a felperest az alperes ügyvédi munkadíjából álló felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. Annak mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (3), (5) és (6) bekezdése alapján a kifejtett képviselői tevékenységgel arányosan határozta meg, áfával növelt összegben. A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján a meg nem határozható pertárgyérték szerint számított le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 59. § (1) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.
- [34] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A döntés elvi tartalma

- [36] Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg. A jogerős ítélet felülvizsgálata csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető.

Budapest, 2021. január 21.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró